

begrundet håb om, at endnu flere kan se det ganske urimelige i, at vi har et system, hvor der absolut ikke er organisationsfrihed.

Men tak for debatten. Vi glæder os til udvalgsarbejdet. Også her vil vi benytte lejligheden til at få anskueliggjort nogle af de mange, mange eksempler, som gør, at jeg tror, at flere og flere kan se, at vi absolut bevæger os på et skråplan. Det har vi gjort i lang tid, men det er endnu mere skråt, end det har været på noget som helst tidspunkt tidligere.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ja, så kom hr. Helge Sander på banen. Man kan sige, at det var kommandoraidets fader, og man kan vel også kalde det en japansk selvmords-pilot, som stod her og udtalte sig, for konsekvenserne havde han jo overhovedet ikke taget ad notam.

Jeg vil gerne spørge, om de få eksempler, som man kan nævne, i virkeligheden er det, der skal slå stabiliteten på arbejdsmarkedet og alt det andet i stykker? Er det virkelig sådan, man ser på tingene i Venstre? Så er jeg da glad for, at vi har fået konstateret, at så ser verden altså sådan ud, og det er det, arbejdsgiverne fremover kan forvente sig af Venstre og de partier, som tilslutter sig dette.

Jeg vil gerne sige, at det er rigtigt, at jeg har stået for spillereglernes baggrund, og derfor gik jeg ikke ind i de enkelte sager, som kører i øjeblikket. Jeg vil meget gerne være med til at vurdere, om man her overholder spillereglene eller man ikke overholder spillereglene. Og jeg er helt sikker på, at man overholder de spilleregler, som er givet for det fagretlige system.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Til hr. Ole Vagn Christensen. Det er ikke nødvendigt at gå ind i de enkelte sager eller stoppe op ved de store sager, som har givet de store overskrifter i de seneste år. Det, jeg synes, der er det virkelige problem, er de mange enkelte lønmodtagere, der daglig står i problemer ude omkring i landet i de enkelte virksomheder, og jeg kan ikke forestille mig, at ikke også hr. Ole Vagn Christensen hører fra nogle af dem. Det er måske naturligt, at de primært henvender sig til os, som vil kæmpe for deres sag, men hr. Ole Vagn Christensen må da en gang imellem møde bare nogle af dem, som gør et vist indtryk.

Hvis ikke de gør det – og det er den opfattelse, jeg må få også efter den seneste tale, at det gør det overhovedet ikke – må jeg sige, at så kan jeg bedre forstå, at Venstre har flere vælgere blandt lønmodtagerne, end Socialdemokratiet har, som også jeg tror 3 meningsmålinger i 1996 viste. Jeg ved godt, det kun er ved nogle målinger, men jeg forstår godt, hvis det er virkeligheden, når man hører hr. Ole Vagn Christensen tale her i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg tænker mere på stabiliteten og respekten for det system, der er, end jeg tænker på, eller jeg koncentrerer mig om nogle enkelte, som mener, at de har et eller andet, de er utilfredse med, og som dermed mener, at de kan gå ind og vælte alting. Jeg hører ikke til den kategori.

Jeg tror heller ikke, man tjener den befolkning, hvis interesser man er sat til at varetage herinde, ved først at stå frem og sige, at vi kan godt lide den danske model, og så bagefter faktisk gøre alt, hvad man kan i en en helt, helt anden interesse, nemlig at undergrave den danske model. Jeg tror ikke på, at den dobbelthed vil tjene nogen her i Folketinget, eller at den vil være nogen gevinst i fremtiden for det, det handler om, nemlig spørgsmålet om at skabe forståelse for, hvad danskerne ønsker.

Jeg glæder mig til de debatter, der bliver, hvis det virkelig er Venstres opfattelse, at man er interesseret i at splitte hele arbejdsmarkedet ad og man er interesseret i at undergrave den danske model.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg erkender, der kommer ikke meget nyt for dagen, men når hr. Ole Vagn Christensen gerne vil have noget i retning af, at vi undergraver stabiliteten, til at stå i en slutreplik, så bliver jeg nødt til at tage ordet og spørge, hvor i alverden hr. Ole Vagn Christensen har det fra.

Jeg er da ikke sikker på, at stabiliteten bliver undergravet, fordi vi giver folk frihed. Hvis det var således, at vi havde et friere system, så de, der nu er organiseret, var placeret anderledes, tror jeg, det måske gav større tilfredshed og absolut ikke mindre stabilitet.

Men jeg erkender, at vi ikke kan komme længere. Jeg erkender, at Socialdemokratiet er groet fast på det her område, og det, som statsministeren sagde som Socialdemokratiets formand på kongressen i Aalborg, var der ikke spor af.